POLI - ????

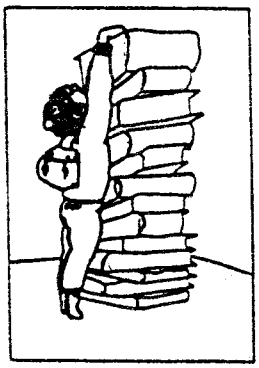

II. évfolyam 1. szám | A Közgazdasági Politechnikum lapja | 1992. augusztus 31.

Mottó:

- A krétai Epimenidesz azt mondja, hogy minden krétai hazudik. Epimenidesz krétai, és jól ismeri a krétaiakat, tehát ha ő mondja, akkor igaz. ... Mindazok, akik azt gondolják, hogy Epimenidesz hazudik, szükségképp megbíznak a krétaiakban, ezért egyetlen krétai sem gondolja azt, hogy Epimenidesz hazudik.
- Ez most butaság vagy nem butaság?
- Döntse el maga.

A tartalomból:

- **Horn Gábor:** Bevezető
- A Politechnikum iskolapolgárai az 1992/93-as tanévben
- Franciaországban jártak (**Cser Orsolya, Fülesi Dalma, Gerlits András, Gyurcsák Péter, Köles Áron, Szabó Bálint, Szekeres Éva** és **Takáts Natália** élményei)
- Emlékezetes vizsgadolgozatok: **Bratina Steve, Busovszky Tímea, Csörgöl Ákos, Ehleiter Tamás, Fuchs Péter, Molnár András, Nagy Ákos, Németh Attila, Németh Péter, Fülöp Marcell, Nyitray Bálint, Schneider Péter, Rózsa Dániel**
- Emlékeztető az IT-ülésről
- A Zártosztály táborozott a nyáron
- **Veres Gábor:** Vízitúra
- **Fehér Márta:** A dél-magyarországi kirándulásról
- **Gallai Zsófia:** Az új értékrendről
- Aranyköpések

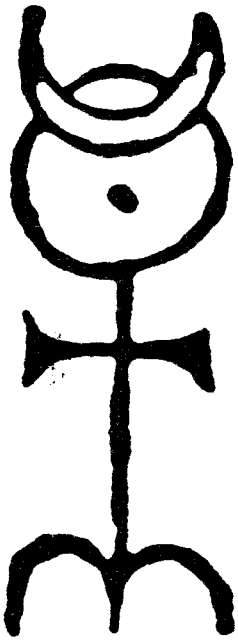

A POLI-???? most jelenik meg utoljára. Ez a búcsúszám. Még nem ismeretes, lesz-e követője; ennek az feltétele, hogy legyen, aki csinálja, és legyen a lapnak neve.
Talán vannak még, akik emlékeznek rá, hogy tavaly ősszel, az első számban felhívás jelent meg: ötleteket, javaslatokat várunk az iskolaújság elnevezésére. Egy "keresztszülő" sem jelentkezett; az azóta is megmaradt, már-már állandósuló név nem töltötte be rendeltetését, senkit sem ösztökélt névadásra. Az egy évig tartó ideiglenes állapot most megszűnik.

Ezúton kér Mindenkit a szerkesztő, hogy ha a Múzsa a fülébe súg valami szuper - elárulható - lapnevet, illetve ha közlésre érdemes gondolatai vannak, ne titkolja el, ragadjon klaviatúrát, és fogalmazza meg azokat a kor- és sorstársaknak, valamint az örökkévalóságnak!

A POLI-???? e számának mottói Umberto Eco: A Foucault-inga című regényéből, az illusztrációi pedig nagyrészt a JELEK KÖNYVÉ-ből származnak.

Mottó:
Ha összeesküvéstől félsz, szervezz magadnak egyet, hogy így mindazok, akik összeesküdnének, a te ellenőrzésed alá kerüljenek.

Túl az elsőn!

(Széljegyzetek a Politechnikum "margójára")

A nyár elején (sokak szerint ez inkább már a közepe volt), minden iskolapolgár nagy megelégedésére végre véget ért az első tanév. Akkor nem nagyon volt alkalmunk arra, hogy kibeszéljük e hősi korszak tapasztalatait, közösen átgondolva a lehetséges és szükséges változtatásokat. Most, amikor még az iskolarendszer nevű kórokozó által kiváltott fertőzés még nem szedi nagy számban áldozatait, talán mód nyílik arra, hogy átbeszéljük közös dolgainkat. (Jó terepet szolgáltathat erre az év kezdetét jelentő 0.-os tábor és a II.-os osztálykirándulások.)

Fontos tapasztalata volt ennek az első tanévnek, hogy a közös iskolacsináláshoz, minden iskolapolgár (diák, szülő, tanár) részvételéhez a Politechnikum kialakításában, fejlesztésében a jószándék önmagában kevés. Nagy nehézséget okozott közös munkánkban az egyértelmű szervezeti keretek hiánya, belső működésünk tisztázatlan körülményei. A még kialakulatlan játékszabályok okozta problémák egyre sürgősebbé teszik a diákok és szülők sokkal közvetlenebb bevonását a Politechnikum életének szervezésébe, az iskola működtetésébe.

Abban reménykedem, hogy a most II.-ba lépő társaság már harcos partnerünk lesz a Politechnikum nevű csecsemő nevelésében, alakításában.

Mi változik az előző tanévhez képest a Politechnikum életében?

("Egy újszülöttnek minden vicc új" alapon a most belépő elsős csapat számára ezek persze mint induló - majd egy év múlva változó - feltételeket jelentenek.)

Nem fontossági sorrendben - csak ahogy éppen eszembe jut:

Lényegében eldőlt, hogy iskolánk végső és nem átmeneti helyszíne a Vendel utca. Ennek megfelelően megkezdtük az épület fokozatos elfoglalását. Szeptembertől már a "A" épület II. emelete is a Politechnikum felségterülete és a tanév végére az egész épületet birtokunkba vehetjük. (lásd a mellékletet)

Megváltozott a Politechnikum működési rendje is. Minimális szavazattöbbséggel, de úgy döntöttek az iskolapolgárok, hogy a tanítás nem 8.30-kor, hanem 8.15-kor kezdődik ebben a tanévben. A huhogás határozata alapján a jelenlét igazolása a hetesek feladata. A hetes kötelessége 8 órakor a titkárságon felvenni az osztály jelenléti ívét, és azt aláíratva az első órát tartó szaktanárnak az óra kezdetekor átadni. Az első óráról elkéső diák maximum 5 perccel az órakezdés után - a tanár mérlegelése alapján - még bemehet az órára. Ha 5 perc eltelte után érkezik az első órára, a titkárságon kell jelentkeznie, ahol a késést regisztrálják.

A testkultúra órán kötelező részt venni, az elfogadhatatlan távolmaradásért igazolatlan óra jár. A tanóráról elkéső diák maximum 5 perccel az órakezdés után - a tanár mérlegelése alapján - még bemehet a foglalkozásra.

Minden késés egy igazolatlan óra

Mint majd részletesen látjátok is, megváltozik egy-egy nap időbeosztása is. A tavalyi - nem minden zavar nélkül működő - 90 perces és 45 perces órák helyett idén egységesen 60 perces órák lesznek, köztük 15 perc szünettel. (Ha az ördög és/vagy a Csoncsi nem alszik, akkor ezeket a szüneteket a tavaly oly népszerű marhakolomp helyett idén az iskolarádió szférák zenéjét idéző hangja jelzi majd.)

Az új időbeosztásnak megfelelően rövidül egy-egy tanítási nap is. Minden nap az óráknak már 14.45-kor vége, így végre valóságos lehetőségünk lesz - a tavalyinál jóval szélesebb körben - délutáni közös programok szervezésére a szakköröktől kezdve, a fakultatív nyelven keresztül, egészen az "üljünk le és dumáljunk egy kicsit" lehetőségéig. Mint majd tapasztaljátok, ebben a háromtól-négyig tartó szabad sávban indulhat a "Poli-szalon" nevű műintézet is.

A tavalyi, oly sok feszültséget, gondot okozó ebédelési rendszer is megváltozik. Idén már saját ebédlőnkben, az épületen belül kap mindenki lehetőséget a táplálkozásra. Reményeink szerint a kaja színvonala is javul, hiszen most már nem vendégként, hanem megrendelőként mi szabjuk meg a feltételeket.

Változások történtek az értékelés módjában, a beszámolók rendszerében is, és az idő múlásával kézzelfogható valósággá vált a II. évfolyam számára az úgynevezett "kisérettségi" is, amely az első szakasz (I-II. évfolyam) lezárásaként egyben a továbblépés feltételét is jelenti majd. Külön kérek minden diákot és szülőt, hogy alaposan tanulmányozza az új rendet, mert ezen az év során nem változtatunk. (lásd a POLI - ???? végén olvasható részletes tájékoztatót Gallai Zsófia tollából)

Jelentős mértékben bővült a nyár során a Politechnikum eszközállománya, mint majd tapasztaljátok. Néhány nagyon lepusztult termet rendbehoztunk. Valószínűleg csak szép álom, de mégis arra kérek mindenkit, vigyázzon mindenre, mert nincs fölösleges pénzünk újakat venni az idő előtt tönkretett eszközök helyett.

Sajnos néhány diáktól meg kellett válni az első év befejezésével. Remélhetőleg a maradók számára nagy tanulság, hogy a jóval nagyobb önállóságot és döntési szabadságot jelentő politechnikumi követelmények és értékelés csak azok számára teremt - a hagyományos iskolák

gyakorlatánál - jobb feltételeket, akik a felkínált lehetőségekkel élni tudnak.

Az első év "úttörői" most már nem csak a tanárok. Számítunk arra, hogy a II.-os "öregek" harcostársaink lesznek a tapasztalatok átadásában, az iskolacsinálásban. Most már nem mondhatjuk, hogy nincs múltunk, nincs mire emlékezni, vagy éppen sürgősen elfelejteni valónk. A Politechnikum nevű műintézet életében a magyarázkodások kora lezárult. "Nagy" és "öreg" iskolává nőttünk. Ennek megfelelően minden iskolapolgárnak - újnak és réginek - jóval nagyobb a felelőssége az új év sikeres lebonyolításában.

Ehhez kívánok magunknak most így az év első napján Boldog új évet!

Horn Gábor

Mottó:
Sürget az idő.

Az 1992/93-as tanév várható időbeosztása

Szorgalmi időszak:

I. szeptember 7. - október 30.
II. november 9. - január 26.
III. február 8. - március 30.
IV. április 13. - június 11.

Beszámolók:

I. november 9.(hétfő), november 10. (kedd), november 11. (szerda)
II. január 27. (szerda), január 28. (csütörtök), január 29.(péntek)
III. március 31. (szerda), április 1. (csütörtök), április 2. (péntek)
IV. Az ütemezés a két évfolyamon - a kísérettségire való tekintettel - eltérő lesz. A pontos beosztást legkésőbb a III. negyedév elején tesszük közzé.

Szünetek:

Őszi (az első negyed után) november 12. - 13.
Téli (a második negyed közben): december 21. - január 3.
Sí (a második negyed után): február 1. - 8.
Tavaszi (a harmadik negyed után): április 5. - 12.

A tanévzáró június 25-én lesz.

Az új iskolapolgárok tájékoztatása érdekében közöljük a Politechnikum tanárainak névsorát és szakterületét.

Anda Tamás - Csoncsi
Bágyi László - kommunikáció
Basa Attila - technikus
Dr. Borbély Attila - testnevelés
Cseh Andrea - kommunikáció
Csürke Ibolya - matematika, természetismeret
Debreceni Piroska - angol
Diósi Alojzia - társadalomismeret
Fancsovics Rita - angol
Fecske Éva - laboráns
Fehér Márta - társadalomismeret
Gallai Zsófia - kommunikáció
Gulyás Éva - informatika
Hann Péter - matematika
Horn Gábor - közgazdaságtan
Jakab Judit - művészetismeret
Kalina Yvette - informatika
Kovács István - művészetismeret
Kovács Tamás - matematika, természetismeret
Krausz Tamásné - művészetismeret, angol
Kriston Andrea - testnevelés
Láng Andrea - testnevelés
Léránt Erika - angol
Ludmann Mihály - természetismeret
Majer Tibor - könyvtár
Molnár Lajos - testnevelés
Nagy Ilona - német
Papi Attila - közgazdaságtan
Pécsi Katalin - művészetismeret, angol
Pertl Gábor - közgazdaságtan
Puskás Aurél - társadalomismeret
Radnóti Katalin - természetismeret
Rózsa Géza - informatika
Szabó László - testnevelés
Szmeskó János - informatika
Varga Adrienne - angol
Veres Gábor - természetismeret

SZIASZTOK, GÓLYÁK!

CsüPe OSZTÁLY

Aubel Levente
Benkő Tekla
Bilkei-Gorzó I. Balázs
Blaskó Krisztina
Bolyky Dániel
Bőte Mariann
Csíkvölgyi Barbara
Debreceni Klára
Dudás Andrea
Fehér Anikó
Herczog Anita
Illés Krisztina
Jaczenkó László
Karasszon Katalin
Kozári István
Lakos Dániel
Lányi Nóra
Lazányi Krisztina
Matejka István Márton
Miklós Anna
Molnár Csaba
Pekarik Éva
Sándor Dániel
Sebő Ferenc
Szakács Melinda
Szirmai Márton
Török Lívia
Zsebesi Ákos
Csürke Ibolya osztályfőnök
Perti Gábor osztályfőnök

VarVer OSZTÁLY

Aleva Márta
Bártfai Ágnes
Boros Krisztina
Bucsai András
Deák Tamás
Fehér Tamás
Fodor Zsuzsa
Fuchs Péter
Gáspár Éva
Gulyás Emese
Járai Dóra Katalin
Király Ágnes
Kovács Katalin
Ladányi Melinda
Lázár Zsuzsanna
Lencsés András
Murvai Péter
Nagy Szabolcs
Nyíri Júlia
Orbán Zsuzsanna
Osváth Rita
Pauiovits Anita
Pécsi Eszter
Pozsonyi Máté
Rácz Krisztina
Récsán Gábor
Rékai András
Schidlik Balázs
Szendrő Zsuzsanna
Uzseka Andrea
Varga Adrienne osztályfőnök
Veres Gábor osztályfőnök

KraCsi OSZTÁLY

Badics Krisztina
Balázs Péter
Balogh Eszter
Balogh Zoltán
Bárány Miklós
Blaskó Krisztina
Fehér Szilvia
Fehér Zsuzsanna
Fördős Tamás
Gerő Anna
Gégény Tímea
Halla Zoltán Gábor
Hárs Márton
Hársfai Krisztián
Kis Gergő
Kovács Gergely
Kovács Mirkó
Kovács Tímea
Kósa Judit
Lipp Szilvia
Papdi Barbara
Pintér István
Rácz Eszter
Rényi Zsolt
Schwenk Alexandra
Szokolai József
Tóth Boglárka
Zelenyánszky Dávid
Krausz Kati osztályfőnök
Nagy Ilona osztályfőnök

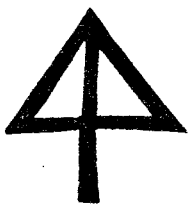

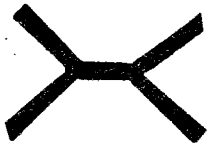

Mottó:

...(titokzatos analógiák folytán) mindennek köze lehet mindenhez.

TAVALY TÖRTÉNT

FRANCIAORSZÁGI ÚTIBESZÁMOLÓ

Francia kastélyiskola program
1992. június 13.-27.
Saint-Jean d Angély

A compostelai Szent Jakabról elnevezett Európai Kulturális Központ meghirdetett egy két hetes kurzust a középkori Európa témakörében. A harminc fős magyar csoporton kívül (22 fő az AKG-ból + 8 fő a Politechnikumból), 8 olasz (egy nápolyi közgazdasági szakközép-iskolából), 28 francia (a Saint-Germain-en-Laye-i katolikus magániskolából), valamint egy német és egy kanadai diák vett részt.
A központ és az előadások Saint-Jean-d Angely-ben, a szállásunk egy hétig a Laléard kastélyban (kb. 10 km-re Saintes felé), majd egy hétig a Sait Savinien-i kempingben (4-5 fős pavilonokban) volt.

A napjaink a következő rendben teltek:

8h reggeli
9h - 12h előadás egy negyedórás tízórai szünettel
12h - 14h ebéd a kastélyban (eleinte kitűnő, majd tűrhető minőségben)
14h - 17h 30 műhelyfoglalkozások (miniatúra,hangszerkészítés, mozaik, kőfaragó,színház, videó, ének), uzsonna
19h-ig szabad program (sport, városnézés, vásárlás, stb.)
19h 30 vacsora
21h esti programok (bemutatkozás, tánc, középkori est, megbeszélések, színház, néptánc-est, rock-koncert,)
23h takarodó (ezt soha nem sikerült elérni, minek következtében a gyerekek a másnap délelőtti előadásokon nagyon nehezen tudtak figyelni, sőt néhányan ébren maradni is.)

Az előadások témái:

1. A középkori Európa öröksége
2. Segítségnyújtás a középkorban: kórházak és alamizsnaosztó helyek
3. Könyvkészítés a középkorban
4. A compostelai Szent Jakab zarándokút
5. A középkori hangszerkészítés
6. A céhek a középkorban
7. Az európaiak és a frank birodalom kialakulása
8. A Maastricht-i egyezmény
9. Különböző kultúrák együttélése - kommunikációja

A diákoknak két alkalommal volt módjuk országonként létrehozni egy- egy közös művet: az elején egy bemutatkozó előadást, majd a végén az európai egyesülésről szóló előadást.

Több kirándulást szerveztek a környék nevezetes helyeire:

Talmont (XII.sz.-i templom, tengerpart)
Royan (fürdés)
Meschers (fürdés)
Melle (Szent Hilárius teplom, Meroving-kori ásatások)
La Rochelle (városnézés, akvárium ill. oceanográfiai múzeum, piknik,)
Ré szigete (só lepárló mocsarak, piknik)

Ezenkívül volt egy nemzetközi vacsora, ahol a teljes menüt a diákok állították össze és készítették el az egyes országokra legjellemzőbb ételekből (francia sült kagyló, gulyásleves, olasz tészta, és francia körtés fagylalt).
Illetve közösen megnéztük az Excalibur című filmet.

Lezárásként elkészítettük a tábor mérlegét, ami elég nagy vihart kavart, mivel állítólag ez volt az első alkalom, hogy negatív végkicsengése volt a dolognak. Ebben nagy szerepet játszottak a magyar részről megfogalmazódó kritikus megjegyzések, a tábor egészére jellemző kommunikációs problémák, valamint a kisebbségi helyzetben lévő olaszokkal kapcsolatos konfliktusok (a francia nyelv uralkodó volta, a pedagógiai szemlélet hiánya, következetlenségek, a szervezetlenség, a rutinszerű programok).

Tanulságok:

1. Csak franciául jól tudó kísérőtanárral érdemes menni.
2. Az vezesse a csoportot, aki az egész utat szervezi - elkerülendő a további félreértéseket (időpontok egyeztetése, anyagiak, kapcsolattartás, stb.)
3. Mivel az előadások magas színvonalúak és elég fejlett koncentrációs készséget kívánnak, ezért célszerű idősebb (legalább másodikos) diákokat vinni, akik már tanultak is valamit erről a korról, és képesek is az

itt elhangzó információkat hasznosítani (figyelni, jegyzetelni).

4. Időben kérni kell egy részletes programot, s ha lehet, be kell kapcsolódni az előkészítő munkába, mert a központ csak három emberből áll, akik a legjobb indulatttal sem tudnak mindent megcsinálni, másrészt így elkerülhető, hogy kívülállóként, az eléggé igénybevevő program elszenvedőjeként legyünk jelen (pl. nagy segítséget jelentett volna a program lefordítása angolra vagy magyarra, mivel a diákok így mindent az utolsó pillanatban tudtak meg, ezért nem is lehetett elvárni tőlük az aktív részvételt).
5. A központból hiányzik egy olyan ember, akinek nagy tapasztalata lenne a táborcsinálásban, illetve tizenéves, különböző nyelveken beszélő diákcsoportok összeismertetésében, mozgatásában. Törekvésük arra, hogy a három ország diákjait egymáshoz közelebb hozzák sajnos csak a felszínen mozgott (szobabeosztások, ültetések), nem bővelkedtek a kommunikációt elősegítő, megkönnyítő játékokban, s a mélyebb szintű kapcsolatok kialakítására irányuló ötletekben sem. (Ezért tűnhetett néha rutinszerűnek a program, s a mi diákjaink joggal róhatták fel a személyesség hiányát.)

Mindezek mellett - noha saját bevallásuk szerint is ez volt eddig a legkevésbé sikerült tábor - szerintem érdemes tartani a kapcsolatot a központtal, s körültekintőbb szervezés mellett a diákoknak nagy tanulsággal és élményekkel szolgálhat a tábor. Ajánlatos lenne felvenni a kapcsolatot ugyanennek a szervezetnek a német és magyar központjával is . (Minden központ más-más téma köré épül, így például a keszthelyi a környezetvédelem kérdéskörét dolgozza fel. Sajnos angol nyelvterületre nem terjeszkedett a központ, de lehet, hogy ez csak idő kérdése, mert már kialakulóban van egy ír kapcsolat is.) Ez a program arra is nagyobb esélyt kínálna, hogy különböző testvériskolákat találjunk - hiszen így az a gyerekek és tanárok közötti közös élményen, személyes kapcsolaton alapulna.

Néhány praktikus információ:

A cím: Centre de Culture Européenne
Saint-Jacques-de-Compostelle
Abbaye Roayale
17415 St-Jean-d Angély
FRANCE
Telefon: 46 59 02 14
Telefax: 46 32 43 79
A központ vezetője : Alain Ohnenwald

Szekeres Éva kísérőtanár

Mottó:
Bárminemű tévedés az igazság félreismert hordozója lehet.

TÁBORI ÉLMÉNYEK

Levél a táborból

Sziasztok Kedves MP-sek!

Sajnálattal gondolok rátok itt, az óceán partján. Megpróbálom tömören leírni nektek, hogy miről maradtatok le.
Csütörtökön reggel fél órai késéssel indultunk el. A szülők érzékeny búcsút vettek csemetéiktől, de ez egyoldalú volt, mivel a gyerekek inkább már a buszon zötykölődtek volna Franciaország felé. Azonban nem igazán tudták, mire vállalkoztak. Legalábbis ha én visszatekintek a két napos utazásra, kicsit borsódzik a hátam. De szerencsére péntek éjjel nagy eltévedések után megérkeztünk a kastélyba. A baj csak az volt, hogy ott nem várt minket senki, ezért kénytelenek voltunk visszazarándokolni az apátságba, ahol kiderült, hogy egy nappal korábban érkeztünk meg. Szerencsére voltak olyan aranyosak, és hajnali négy órakor ágyba is dugtak minket. Na jó, ennyit az utazásról.
Másnap este megérkeztek az olaszok és a franciák, no meg egy kanadai és egy német srác. Az est folyamán ki-ki félő tekintettel pislogott a másik nemzet diákjai felé. Mi az AKG-sokkal már eléggé összeismerkedtünk az utazás alatt, de még nekünk is volt mit pótolnunk. Azt hiszem, mindenkiben jócskán található előítélet, mert például az olaszokat első hülyeségük után mindenki megutálta, noha most így a tábor vége felé kezdünk rájönni, hogy nem is olyan bunkók, s a feltűnősködő külső mögött szerény, szimpatikus egyéniségek rejlenek. A franciák eléggé otthon érezték magukat - ez természetes, hiszen saját hazájukban voltak - de emiatt a többi nemzetiség kicsit háttérben érezte magát. A legszimpatikusabbnak a német és a kanadai srác tűnt. Na igen ám, de most már elteit másfél hét és eléggé megismertük egymást, és bizony rá kellett jönnünk, hogy nem az első vélemény a fontos. De végül is minden nemzetiség elég aranyos, és szívesen vagyunk velük együtt.
Egy kicsit a napirendről és a szállásunkról. A kastély nagyon pa-

zar hely volt, ezért vérző szívvel hagytuk el egy hét elteltével és tértünk át mostani szállásunkra, egy kempingbe. Ez már nem annyira elegáns, de kezdjük megszokni. A reggeli 8-tól 8.30-ig tart, általában kenyér, lekvár és vaj. Már eléggé unjuk, ezért nem is mindig megyünk le kajálni. Hétköznap reggeli után előadásokat hallgatunk a középkorról, hétvégén kirándulni járunk. Előadások után a kastélyban kapunk ebédet, de ha kirándulunk, akkor hideg élelmet viszünk magunkkal. Délután különböző műhelyfoglalkozásokon veszünk részt (hangszerkészítés, mozaik, miniatúra, kőfaragás, ének, színház, video), utána szabad program van. Vacsora után mindenféle játékok, ismerkedés, diszkó szokott lenni. Szabadidőről szó sincs, mert ez a rengeteg érdekes program minden percünket leköti.

Azt hiszem, nagyjából mindent leírtam, ami fontos. REMÉLEM JÖVŐRE TI IS JÖTTÖK!

Sziasztok:

Nati

(**Takáts Natália** -MP-)

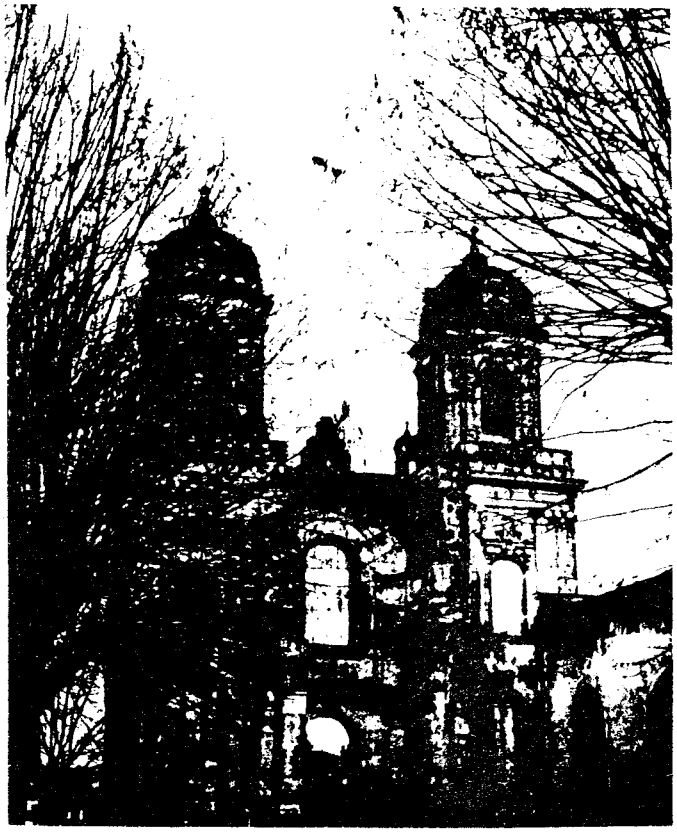

A középkori est

Az egyik gyűlésnél, mikor az egész tábor ott volt, szó esett arról, hogy egy szombaton tartandó középkori esthez koldusokat, zsonglőröket, vízhordókat keresnek. Mi persze nem tudtuk, hogy miről van szó, de mikor elmondták, hogy mi is részesei leszünk, nagyon örültünk.

A La Rochelle-ben tett túránk után, rögtön az apátságba mentünk. Ott már vártak minket, s egy szobába vezettek be, ahol mindenki átöltözhetett, aki akart. A szobában körülbelül ötven darab különböző középkori ruhát találtunk. Mire átöltöztünk, a nagy teremben már elkezdődött a bál. Mikor beléptünk, szemünkszánk tátva maradt. Olyan érzés volt, mintha egy teljesen más korban lennénk. Ha a bútorok és az edények nem is közvetlenül a középkorból származtak, stílusuk szerint teljesen eredetinek hatottak. Az asztalon agyagbögre, boroskancsó, fatábla, gyertyatartó állt, ami a korhoz illő hangulatot árasztotta. A földön szalma, amit a tűznyelő mutatványa miatt - az esetleges balesetek elkerülése végett - vízzel locsoltak le, s az asztaloknál korabeli emberek ültek.

Ahogy mindenki elhelyezkedett, elkezdődött a vacsora. Az étekhordók bekonferálták a menüt és egy óriási tálon körbehordozták a szemek gyönyörködtetésére. Az első fogás levelestésztába töltött pástétom volt mézmártással. Utána következett a pecsenye, sült csirke különböző zöldséges köretekkel. Mivel sem tányérunk, sem evőeszközünk nem volt - erre a célra mindössze egy jókora cipó szolgált - ezért nagy örömmel fogadtuk a vízhordók által körbehordott réztálat, amiben fahéj és szárazvirágillatú vizet kínáltak kezünk megtisztítására. Csak ezután következett a sajt és a kagylóhéjban felszolgált gyümölcssaláta. Az egyes fogások között zsonglőrök és egy éneklő udvaribolond szórakoztatta a vendégeket. Egy idő múlva - ahogy az már a középkorban lenni szokott - megjelentek a koldusok is (tőlünk Köles Áron, Gyurcsák Péter és Szabó Bálint), és piszkosan, szakadtan kéregették végig a termet. Néhányan megdobálták őket, de a többség juttatott nekik egy-egy jó falatot, pár fillért. Aztán előfordult az est folyamán tenyérjós cigánylány, tűznyelő, sőt egy igazi medve is. Ez a figura olyan élethű volt, hogy egy kis hercegnő félelmében sírva fakadt, mikor meglátta.

Az est végén természetesen mindenki segített rendet rakni és az egyenletesen bömbölő Guns n' Roses számokat hallva kénytelenek voltunk beletörődni, hogy újra a huszadik században vagyunk.

Fülesi Dalma -Zártosztály-

Mottó:

Adódik egy meghökkentő kérdés. Lehet, hogy az egyiptomiak már ismerték az elektromosságot?

Egy bál - kolduszemmel

Nagy nap ez a mai. Még egy koldus számára is, hiszen ma ünneplik meg, hogy a nagyságos gróf úrnak fia született.

Messzi városokból is érkeztek nincstelenek, de én előnyben vagyok, mert ismerem a helyet. Csak azt kell kitalálnom, hogy a nagy sürgés-forgásban hogyan juthatok be a palotába. Jól tudom, hogy nem minden koldust eresztenek be, de azért néhányat illik beengedni.

... Én nem a főkapunál jutottam be, hanem a cselédek bejáratánál, ahová a káposztát és egyéb zöldségeket szokták lerakni. A teremből, ahol az ételeket felszolgálják, már hallatszott a zene. Megcéloztam egy ajtót és besurrantam. A szolgák és az urak díszes ruhákban, a hozzám hasonló szerzetek meg rongyokban töltötték be a teret. Két kezemet előretartva azonnal koldulni kezdtem. Néhány kenyérdarabot és rézpénzt nyomtak a kezembe, amit rögtön a tarisznyámba rejtettem. Mivel az egyik asztalnál semmit nem adtak, elcsentem egy csirkecombot. Erre lerágott csontok sűrű zápora volt a felelet. Egy újabb lopási kísérlet után egy szolga megragadott és kitaszított a teremből.

Másodszorra már nem eresztettek be a terembe, így vége lett a komédiának. Be kellett érnem néhány rézpénzzel, kenyérdarabkával, na és persze a grófnő heroldjának ezüstgyűrűjével.

Szabó Bálint -MP-

Zarándoklat a középkorban

A középkorban Európa-szerte megjelentek az utakon a zarándokok, akik ismert vagy kevésbé ismert zarándokhelyekre igyekeztek.

Ezek az emberek különböző céllal indultak útnak. Egy részük ereklyéket szándékozott magával hozni a szent helyről, mások lelkiviláguk megtisztítása végett, néhányan pedig büntetésből vonszolták el magukat az általuk cseppet sem becsült templomokba, apátságokba.

A zarándokutak egész Európát behálózták, mégis van három nagyobb út, amelyen a legtöbben haladtak végig útjuk végállomásáig. E három főútvonal a római, a jeruzsálemi és a Santiago de Compostella-i.

A zarándokokat elindulásukkor sok ember kísérte, gyakran még a város határán túlra is. Az út mentén menedékházak, segélyházak épültek, amelyek a fáradt zarándokokat mindig befogadták, szállást, ételt, italt, néha még ruhát is adtak nekik. Öltözetük egyszerű volt: hosszú, bő ruhát viseltek, tarisznya lógott oldalukon, kezükben pedig zarándokbotot vittek, ami segítette őket a nehéz terepen való előrejutásban. Legtöbbször lóháton vagy hajóval közlekedtek, de néha-néha előfordult, hogy valaki gyalog, mezítláb tette meg az egész utat.

Az úti cél elérésekor - általában egy templomban - a zarándokok térdre borultak, imádkoztak, ajándékokat tettek az oltárra és az oltár köré. A boldog utazók gyakran napokat töltöttek így a templomokban. Volt rá példa, hogy néha olyan nagy tömeg zsúfolódott így össze, hogy egyesek megfulladtak.

Az út végén a zarándokok egy pecsétet kaptak útlevelükre, amivel otthon is bizonyíthatták, hogy elérték a kitűzött célt. Hazaérkezésük után a többség elhatározta, hogy újból megteszi ezt a fáradságos, de szép és élményekben gazdag utat.

Gyurcsák Péter -FH-

Mottó:

Villamosság, radioaktivitás, atomenergia: a valódi beavatott tudja, hogy ezek metaforák, fedőnevek, konvencionális hazugságok, legjobb esetben is csak szánalmas pótlékai egy sokkal ősibb és elfeledett erőnek, amelyet a beavatott keres és meg is fog ismerni egy szép napon.

Egyesült Európa

Az úgynevezett keleti blokk politikai rendszereinek összeomlása és a demokratikus rendszerek megszilárdulása(?) után komoly problémák vetődnek fel. Azok az államok, amelyek ezzel Európa közepére kerülnek, kimaradhatnak-e egy Egyesült Európából pusztán azért, mert nem elég gazdagok? Problémák jelentkeznek továbbá az egyre - sajnos hazánkban is - erősödő sovinizmus, antiszemitizmus miatt, amelyet - mint ez már 50 éve kiderült -, ha már elindult, nem könnyű megállítani. Probléma még a világszerte erősödő recesszió és a munkanélküliség, amely bizalmatlanná teszi az embereket a politikusokkal kapcsolatban.

De vegyünk inkább példának egy igen elkötelezett országot, Franciaországot! A politikusok feltételek nélkül, rohamléptekkel sietnek Maastricht felé, miközben a parasztok útelzárásokkal és különféle tiltakozó akciókkal fejtik ki véleményüket a szerződésről. Vagy nézzük Dániát, a tizenkettedik csillagot, a rút kiskacsát, ahol a népszavazást formalitásnak tekintették, és amikor az emberek ellene voksoltak, persze sírtak a politikusok, hogy micsoda anti-europista tett volt ez, de nincs probléma, majd egyre több és több szavazást írunk ki! A European című tekintélyes sajtótermék másnap megjelenő számában jól lehordják a dánokat, hogy csak azért nem szavazták meg, hogy jól betegyenek a politikusoknak, és különben is, nem olyan fontosak ők nekünk. Ilyen gyűlölködő hangnemben persze lehet politizálni, csak nem a kellő hatást érik el vele, és persze visszafelé sül el.

Na de térjünk vissza az eredeti témánkhoz! Ha a volt jugoszláv államokban ilyen háború törhet ki egy papíron addig is félig-meddig független állam függetlenné válása miatt, mi lenne itt egy nagy európai válság esetén?

Szeretném egy falfelirat-idézettel befejezni:

"A kis államok mindig úgy viselkedtek, mint a prostik, a nagyok meg, mint a futtatójuk."

Gerlits András -JP-

A tábor mérlege

(részlet)

... A délelőtti előadások - néhány kivételével - érdekesek voltak. Sok olyan téma szerepelt közöttük, amelyekről már tanultunk az iskolában is, csak nem ennyire részletesen. Voltak különösen jól sikerült előadások is - pl. a könyvkészítésről és a hangszerkészítésről szólók -, amelyek kapcsolódtak a délutáni műhelyfoglalkozások témájához.

Nekem legjobban a műhelyfoglalkozás tetszett. Talán ez hozta legjobban össze a nemzeteket, hisz a művészet nyelve közös. Azt hiszem, itt minden résztvevő kihozta magából a maximumot. Mindent egybevetve, a kisebb csetepatékat leszámítva, a tábor nem volt rossz, de remélem az utánunk következő csoportoknak még jobb lesz!

Köles Áron -Zártosztály-

Különböző nemzetek a táborban

Amikor megérkeztünk a kastélyba, kiderült, hogy egy nappal korábban jöttünk, és a franciák meg az olaszok csak másnap érnek oda.

Mivel minden kezdet nehéz, eleinte nem nagyon barátkoztunk, így mesterségesen próbáltak minket összekeverni. A keveredések főleg az ebédnél és a közös játékoknál történtek. Mégis a legjobban a műhelyfoglalkozások hoztak össze minket. A tábor nyelve - mint később kiderült - a francia volt, de hála Istennek sokan beszéltek angolul és németül is. Bár az első diszkó alkalmával kiderült, hogy a tánchoz nem kell közös nyelv.

A legkevesebb gondjuk a franciáknak volt, mivel ők "otthon" voltak. Az olaszok helyzetét megkönnyítette az, hogy mind beszéltek franciául. Így mi voltunk a legnehezebb helyzetben, hiszen mi általában csak angolul tudtunk kommunikálni. Később persze kiderült, hogy azért így sincs semmi akadálya az ismerkedésnek. A második héten már nagyjából mindekit megismertünk, és azon problémáztunk, hogy mi lesz akkor, ha majd el kell tőlük válnunk. A tábor végére olyanok lettünk, mint egy nagy család. Akkor már nem számított, hogy honnan jöttünk, és milyen nyelvet beszélünk. Az utolsó estéken közösen szerveztünk magunknak programokat. Így pl. diszkót és rock-koncertet, ahol a táborból néhány fiú a Guns n' Rosest utánozta nagy sikerrel.

A tábor végi búcsúzás mindenkit megviselt, de jó érzés volt tudni, hogy a számunkra fontos címek a kezünkben, kezünkön vannak, és reméljük, hogy még személyesen is fogunk találkozni az életben.

Cser Orsolya -Zártosztály-

Mottó:

Tudjátok meg, hogy mi mindig egyetértünk, mondjunk bár akármit.

A KOMMUNIKÁCIÓVIZSGÁN KÉSZÜLT

Az első tanévben az utolsó negyedévi vizsga 3. feladata egy fogalmazás készítése volt. Különböző témák és műfajok közül lehetett választani. A címeket azokból az ötletetekből válogatták a szaktanárok, amelyeket a JP osztály javasolt egy korábbi közvéleménykutató kérdőívben. Az új tanév első (és egyben utolsó) POLI????-számában ezekből az írásokból közlünk néhányat.
Ezúton kér elnézést a szerkesztő azoktól a diákoktól, akiknek a dolgozata a megkérdezésük és beleegyezésük nélkül került az újságba. (A nyári szünet nem tette lehetővé valamennyi szerző megkeresését.)

1. feladat: Számolj be kimerítő alapossággal a nyaradról levélben egy régi barátnak!

Mottó:

Meggyőződésem, hogy még a legszánalmasabb szövegben is felvillan majd előttem egy-egy szikrája, ha nem is az igazságnak, de legalább valami bizarr hazugságnak, márpedig a végletek gyakran érintik egymást.
Untatni csak az fog, ami magától értetődő.

Kedves !

... Nem tudom, te merre voltál most nyáron, de én sajnos csak egy pár helyre jutottam el. Egy egész nyarat kitöltő európai körúton vettem részt. Nem mondom, hogy mindenütt fellegjáró élmény volt átutazni, de azért el lehetett viselni. Miután megnéztük Velencét és Korzikát, áthajóztunk a jó öreg Spanyolhonba. Ezek aztán tudnak EXPO-t szervezni! Nem elég, hogy fél Sevillát, mit Sevillát, fél Spanyolországot átépítették, de még a kreszt is megváltoztatták - tekintettel a világkiállításra.
De nem untatlak a bikaölő nemzet tetteivel, inkább mesélek neked a holland virágkiállításról. Egyszerűen fantasztikus volt. Annyi virágot én eddig még külön-külön sem láttam, nem hogy egyszerre, egy helyen. ... Küldök néhány fotót. Sajnos a fényképészünk mindig azokat a pillanatokat örökítette meg, ahol éppen a legnagyobb a mozgás. Ott van például az a kép, ami akkor készült, amikor besétáltam egy fekete rózsa-zöld tulipán kombinációjú kiállítási területre. Azok ott a háttérben, akik a hajukat tépik, azok a parcellatulajdonosok. Hát mit ne mondjak, elkövettünk egy pár csínyt a többiekkel, de becsszóra ezek egész picik voltak. Például azt a ragyogó hólabdát mi indítottuk el a svájci Alpokban. (Biztos hallottál róla a hírekben.) Vagy abban a kis olasz kereszteződésben mi tüntettük el az elsőbbségadás kötelező táblát. De hát ezek mind gyerekes tréfák. ...
Na helló!

Sneci
(**Schneider Péter** -FH-)

2. feladat: Fejtsd ki részletesen egy levélben a legjobb barátodnak, hogy mi a véleményed a Közgazdasági Politechnikum diákjairól!

Kedves Barátom!

Azért írok most neked, hogy megtudd, milyenek a Politechnikum diákjai - s ez nem kis feladat.
Először is színesek. Ez azért van, mert sokféle személyiség jár ide, és az anyagi helyzetük is különböző. Van, aki a legdivatosabb, legdrágább ruhákban jár, van, aki szolidan, de elegánsan öltözködik, van, aki sportosan, és láthatsz olyan diákot is, akin meglátszik, hogy otthon bizony nem rózsás a helyzetük.
Ami a természetüket illeti, általában vidámak (ez szerintem jellemzi az iskolát), felszabadultak (de nem vizsga előtt), és élvezik, hogy egy szabad, demokratikus iskolába járhatnak. Akad persze olyan tanuló is, aki ezt nem tudja

értékelni. Ez általában az órára járásban, a pofátlanságban nyilvánul meg.
Járnak ide olyan tanulók is, akik a másikat lenézik, csúfolják, nem becsülik, verik, kiközösítik. Ettől gyakran az egész osztály vagy az egész iskola szenved. Mert milyen osztály az, ahol nincs összetartás?
Persze egészen még nem fajult el a dolog. Az én osztályom - a JP - nagyon is jó osztály. Sok humoros ember jár ide, akik többé-kevésbé jól megértik egymást.
Én az osztályomat nagyon szeretem, bár az igaz, hogy kevés olyan ember van, akit ne szeretnék igazán. Gyűlölni még senkit nem gyűlöltem, és igyekezni fogok, hogy nehogy meggyűlöljek valakit is.
Visszatérek a K.P. diákjaihoz. A zenei ízlésük is különböző. Van egy csomó RAP-pes, megalakult az F.F.B., előfordul MODE-os, alternatív, rocker, metálos, fortunás, N.K.O.T.B-s, és van, aki magát a zenét szereti...
Az én véleményem a diákokról csak annyi, hogy jó fejek, jó, hogy különbözőek (ellentétek vonzzák egymást), és semmi bajom velük. Ja, de egy bajom azért mégiscsak van: kár, hogy annyian cigiznek közülük. A cigarettázást elítélendő • dolognak tartom, sokkal jobban, mint a mértéktelen alkoholfogyasztást vagy a kábítószerezést.
Most már zárom levelemet. Remélem, tetszett, és kíváncsi vagyok a te véleményedre is a saját iskoládról.
Sok puszi:

Timi
(**Busovszky Timea** -Zártosztály-)

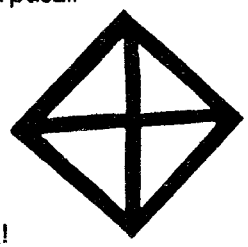

Helló Bara!

Bocs, hogy ezer éve nem írtam neked, de nem is igen volt rá időm.
Gondolom, te már el is felejtetted a sulit. Bezzeg mi! Még júliusig itt aszalódunk, és izgi, idegtépő vizsgákat írogatunk.
Neked milyenek az osztálytársaid? Az enyémek nem rosszak, csak az a baj, hogy nem igazán jó az osztályközösség. Több kisebb csoport alakult ki. Ezek a társaságok eléggé széthúznak, és nem is teljesen értem, hogy mi ennek az oka. Szerencsére én elég sok gyerekkel jóban vagyok. Rengeteget szoktunk hülyülni, persze ez néha a mi rovásunkra megy.
Vannak jó barátnőid? És a fiúkkal hogy állsz?
Nálunk az is a baj, hogy nem járunk együtt az iskolán kívül sehova. Persze vannak kivételek. Például egyesek járnak AD&D-zni, de ez csak egy-két embert érint. Ez egy szerepjátszó játék. Engem nem igazán kötött le, amikor megpróbáltam, de ők imádják. Állandóan arra készülnek, arról beszélgetnek, és már lassan az a mindenük. Nálatok nincsenek ilyesfajta őrületek?
Az évfolyam- és iskolatársaidat mennyire ismered?
Ez itt megint egy rázós kérdés, ugyanis az évnyitó tábor után nagyon jól megvoltunk. Mára ez egészen megváltozott. Majdhogynem köszönés nélkül megyünk el egymás mellett. Ez elég borzalmas ahhoz képest, hogy év elején együtt örjöngtünk és fetrengtünk a tanórák helyett. De talán ha lesz még közös táborozás, ismét össze tudunk szokni.
Kíváncsi vagyok, tifelétek milyen problémák vannak.
Remélem, hamarosan találkozunk, hiszen már egy éve nem láttuk egymást.
Puszi:

Bálint
(**Nyitray Bálint** -MP-)

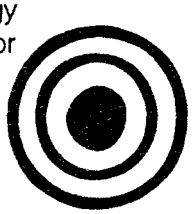

Mottó:

Hermész volt a diadalmas isten, minden agyafúrtságok kieszelője, a keresztutak, a latrok istene; de ő alkotta meg az írást, a kerülgetés és differenciálás művészetét is, meg a hajózást, mely oda visz, ahol vége minden határnak, és a horizonton minden egybemosódik, meg a darut, köveket a földről fölemelni, meg a fegyvereket, az életet halállá változtatni, meg a vízi szivattyúkat, súlyos matériát megkönnyíteni, meg a filozófiát, áltatni és becsapni...

Kedves XY!

Kérésedre válaszlevelet írok, hogy véleményezhessem azon megfontolásodat, miszerint a 8. osztály után itt szándékozol továbbtanulni a K.P-ben. Most azt fogom leírni, hogy a diákok milyenek /ugyanis az iskola rendszerébe egy hét alatt bele lehet rázódni, de demokráciához szokott (vagy nem szokott) diákokkal nehezebb kijönni/.

Először is vigyázz, mit mondasz, mert bár a demokrácia alapja a szólásszabadság, de ha elszólod magad, akkor vagy a POLI-????-ban vagy a BORSÓban látod viszont. Ez a két iskolaújság. Diákjaink szavazóképességére jellemző, hogy amikor meg kellett volna szavazni, mi legyen a négy darab kérdőjel helyén, ... na de hagyjuk most ezt! Azóta kabalává vált a négy kérdőjel, már csak azért is mert senki nem tudja, mi lesz vele, így hát az újság jövőjéről

sincs elképzelésünk. (Lehet, hogy az ellenzéki BORSÓ kiszorítja a helyéről.)
Azért kezdtem ilyen unalmas dologgal, hogy edződj. Ebben a suliban mindig történik valami. Na de most a diákokról! Csoportosíthatjuk őket nemük szerint, de főleg a hülyeség mértéke lehet szempont. Sokan pályáznak az első helyre.
No meg a rongálás! Ok nélkül (avagy a szélcsendben hajladozó haraszt esete) pusztítanak. Ja, és lopnak. Mivel itt minden szabad, így egyet-mást nem zárnak el - vesztükre. A reklám céljából kirakott matricától a biosz órai szikéig minden eltűnhet. Év végén persze ezt ki kell fizetni, és hogy ez biztosítva legyen (mármint hogy valakik megfizetik a kárt), a 90 diák mindegyikének fizetnie kell.
Aztán meg a lazaság! Itt mindenki marha laza. Egy-két-tíz igazolatlan óra, némi késés, netán kevéske teljesítetlen vizsgácska még mind belefér a keretbe. Apropó vizsga! két hónapig mindenki csücsül a babérjain. Az utolsó két (néha az utolsó) napon meg elkezdenek sopánkodni. Azt hiszem, a gépírás az, ami most a legteljesíthetetlenebb dolgok közé tartozik. (Természetesen a maradék öt tantárgy mellett.) De a tanulásról majd vizsgák előtt egy nappal bővebben!
Szóval itt mindenki laza. Megy a marhulás meg a hülyülés orrba-szájba. A legveszélyesebb, legfertőzőbb, immunrendszerre fittyet hányó, kiirthatatlan betegség a röhögőgörcs. Egy baj van. Hogy ez is iskola...
De itt be kell fejeznem, mert jön a tanár. Természetesen óra kellős közepe van, a zaj 30 dB.

Fuchs Péter -FH-

Ui.: Egyedül a felvételinél kell vigyáznod!

Kedves ...!

... Ezt a levelet egy vizsgadolgozatként írom neked... Itt ülök egy látszólag hagyományosnak tűnő tanteremben. Szemben a falon zöld tábla, a földön kék padok, a plafonról neonok lógnak. Mindenütt gondolataikba merülő diákok írnak.
A látszat nem csal. A tanterem valóban hagyományos, de ami itt szokott folyni, és éppen most is folyik, az valami más. Ez az iskola, ahol vizsgadolgozatot írok, a Közgazdasági Politechnikum. Már a neve is furcsa. A "poli" annyit tesz: minden, mindenféle, sokféle. A "technikum" szó jelentése pedig: egy olyan iskola, ami nemcsak érettségit, hanem valamilyen végzettséget is ad. Ez a végzettség - a poli szóból következtethetően - többféle lehet. "Képződhetsz itt bankárrá, manegerré vagy ügynökké is.
Na most jól belevágtam a közepébe. Szóval ez a suli tavaly indult, legalábbis a tanítás, ugyanis már a mi - azaz az első - évfolyam beindulása előtt egy évvel is nap mint nap bejártak a tanárok a diákoktól még mentes épületbe, és írták a tananyagot. Mert nekünk saját tananyagunk van ám, és nem a hagyományos gimnáziumi! Szóval írták a tantervet, tanmenetet, és tervezgették, formálgatták az egészet.
Aztán jöttünk mi. Kilencvenen - három első osztály. Ennyit vettek föl a tavaly még csak 2-300 jelentkezőből. (Ez a szám idén 1200-ra nőtt.) És akkor mi, diákok és ők, tanárok elkezdtük együtt csinálni az évet rengeteg furcsa szabállyal, joggal és egészen különleges tanári hozzáállással, amire igazán nem számítottunk.
Sajnos nincs időm belemenni az érdekességekbe, pedig volna miről írnom. Azt javaslom neked, hogy komolyan fontold meg, jövőre, nyolcadik után nem próbálsz-e meg ide jönni. Megéri!
Szia!

M
(Fülöp Marcell -FH-)

3. feladat: Számolj be levélben - sok szempontot figyelembe véve - a legutóbb látott filmről a legjobb barátodnak!

Mottó:

A déli féltekén a mosdó lefolyójába jobbról balra örvénylik belé a víz, minálunk viszont fordítva. Vagy ellenkezőleg. ... Vajon mi a helyzet az Egyenlítőnél? Ott talán mindenféle örvénylés nélkül, egyből lezúdul a víz, vagy épp nem folyik le schogy se?

Helló Lacus!

Az elmúlt hét valamelyik napján egy érdekes filmet láttam, erről szeretnék most neked írni.
Az EB egyik meccsét néztem a tévében, de meguntam, és csak kíváncsiságból átkapcsoltam a másik csatornára, hogy ott mit adnak. Éppen két fiatal srác sétált valami nagy homoktengeren keresztül. Megtudtam, hogy a hadseregbe akarnak beállni, mert kitört az első világháború, és ők (a nagy nacionalista ausztrálok) mennek, hogy megvédjék a hazájukat - Törökországban.
Be is sorozták őket, történt velük egy és más, de nem ez a fontos. Volt egy nagyon gondolatébresztő rész a film legvégén. Az, hogy néhány fanatikus tiszt miatt többszáz

embernek kell teljesen értelmetlenül meghalnia. Mert hát milyen esélye van száz szuronyos gyalogosnak öt géppuskával szemben?
A biztonságos fedezékben ücsörgő parancsnok nem tudja elképzelni, milyen látni azt, hogy az emberek (a bajtársaid, a barátaid) lépnek kettőt, és már le is lövi őket a másik oldalon vigyorgó ellenfél. Ráadásul te (és a többiek is) tehetetlen vagy. Még a saját parancsnokod is értelmetlennek látja a rohamot, de ő sem tehet semmit. És katonák halnak meg anélkül, hogy az ellenfélnek bármit is ártanának. És meghalnak 20 éves korukban minden értelem nélkül. És meghalnak, pedig semmi bajuk a szomszéd sáncban gubbasztó Ahmeddel.
Tényleg el lehet azon gondolkodni, hogy minek is a háború. És ez most is elég aktuális. Milyen messze is van a jugoszláv határ?!
Csáo:

Peti
/Németh (Metál) Péter -FH-/

Vas

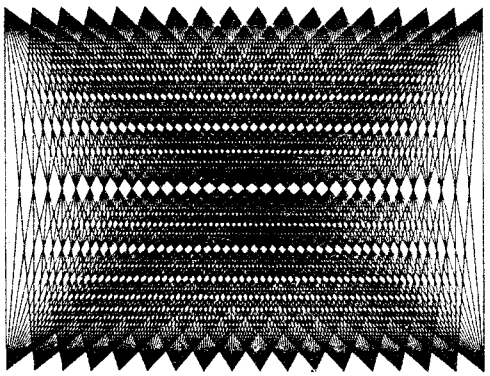

4. feladat: Írj részletes kritikát a POLI-????-ba a Közgazdasági Politechnikum első esztendejéről!

Kritika az első tanévről

Hát igen!!! Hogy szalad az idő?! Eltelt már az első tanév.

Diáktársaim! Engedjétek meg, hogy egy kis kritikát írjak az első esztendőről. ...
A tanévet a nulladikos táborral kezdtük. Észrevételem szerint mi is és a velünk utazó tanárok is élvezték. Nagyon hamar sikerült megteremteni a jó közösséget. Ez a bizonyos tábor Törökkoppány mellett volt. Busszal utaztunk le, és mindenki hamar megtalálta a helyét. A lányok faházban, a fiúk nagy része pedig sátorban aludt. Naponta rendeztünk osztályidőt, hogy az osztályok tagjai jobban megismerjék egymást. sajnos én már az első ilyen alkalommal - egy játék közben - eltörtem az ujjam, így a későbbi sportvetélkedőkben nem tudtam részt venni.
Reggelente mindig tornával kezdődött a nap, azután programok, étkezések, szabadfoglalkozások voltak. Egy hét elteltével sajnos haza kellett jönni, hogy elkezdjük a komoly munkát. Szerintem ez a tábor sorsdöntő volt, mivel nagyon jó közösség alakult ki.
Aztán megindult a tanítás. Újfajta tantárgyakkal ismerkedtünk meg...
Azt hiszem, nehéz volt átállni a vizsgázó rendszerre. Nem mindenki osztotta be rendesen az idejét, és ezzel magyarázható az eredménytelenség.
A tanórák eleinte fegyelmezetten folytak, mert csak "kóstolgattuk" a tanárokat, de aztán "beindultunk". A tanerők - úgy érzem - mindent megtettek, hogy az órák rendben folyjanak, de ez nem mindig sikerült... Voltak gondok a dohányzással, a lógásokkal és még sorolhatnám.
A második negyedben az ún. szorgalmi időszakot senki sem vette igazán komolyan. Magas volt az órai hiányzások száma, amivel el is értük, hogy megszűnjön a "lapos".
A harmadik negyedben a vizsgák eredményei javultak egyes tárgyakból, másokból pedig rontottunk...
Bevezették a tanárok a Naplót is, mivel nem voltak benne biztosak, hogy a szorgalmi időszak dolgozatai eljutnak-e a szülőkhöz...
Az utolsó negyedévben az órák látogatottsága nőtt, ami pozitív előjel. Az órai fegyelem kezd helyreállni, most talán már produkálunk valamit. Vannak új dolgok a vizsgákon, gondolok a társadalom vetélkedőre, a matek szóbelire - és remélem, mindenki másodikos lesz.
Összességében és általában: a tanárok mindent elkövettek annak érdekében, hogy jó eredmények szülessenek (külön pótvizsga-alkalmak, korrepetálások), és hogy a szülőket is bevonják a közös életünkbe (mivel a diákok nem voltak elég közlékenyek)...
Rendeztünk nagyon jó bulikat. Megtartottuk a suli első szülinapját. Egyszóval nagyon jó volt. Nem?!

Molnár András -Zártosztály-

Ui.: Ha most lennék nyolcadikos, akkor is ezt a sulit választanám.

Mottó:

Hadd adjak mindenesetre egy tanácsot azon leendő vagy mostani olvasómnak, akit valóságos mélakór gyötör: ne olvassa el a tünetekről, illetve a kilátásokról szóló alábbi leírásokat, mert netán felzaklatják, és végtére többet árthatnak, mint amennyit használnak, mivelhogy a mélakóros legtöbbször saját magára vonatkoztatja azt, amit olvas...

Az 1991-92-es tanév a Közgazdasági Politechnikumban

1991. szeptember 1.: megkezdődött a Közgazdasági Politechnikum első, nem éppen zökkenőmentes tanéve.
A nulladikos táborban megismertük osztálytársainkat és tanáraink egy részét a különböző vetélkedőkön, beszélgetéseken, meditációkon. Hasznos volt ez az osztályközösségek gyors összekovácsolódásához, de a fegyelem mint olyan kissé szabadabbá tette a mi rosszalkodási vágyainkat.
A tanítás egy hét múlva kezdődött. Az első órák figyelme, buzgalma nagyon hamar elmaradt részint a fegyelmezési problémák, részint a tananyag unalmassága miatt. A diákok egyre kevésbé jártak be, és szép lassan elfelejtettek tanulni is. Ennek is meglett a böjtje, ugyanis az első beszámolók elég siralmasan végződtek: az iskola 90 %-a valamilyen tantárgyból megbukott.
A tanárok elhitették magukkal azt, hogy mindez csak azért van, mert a diákok nem tudtak átállni erre az új iskolára. Pedig ez korántsem így volt. Néhány diák azt hitte, hogy úgy, mint az általános iskolában, semmit nem kell tanulni, és így is át lehet menni. Ezután pedig hőbörögtek, hogy nem kapták meg időben az anyagot, ami részben igaz is.
A téli szünetben a kedélyek lecsillapodtak. Azok, akik eddig egyáltalán nem tanultak, most sem kezdtek új életet, pedig helyzetük egyre labilisabbá vált.
Eközben megkezdte munkáját az iskolában az IT (Iskolatanács), melyet szeptemberben választottak a diákok, a szülők és a tanárok. Az IT működése egy kicsit korlátozott lett az első vizsgák után, ugyanis a tanárok kevésbé figyeltek a másik két oldal véleményére, és ezzel elindult egy kisebb fajta háború a három fél között. A döntések, amiket hoztak, viszont "döntő fontosságú" kérdésekben születtek: ügyeletről, iskolabíróságról, tantárgyfelelősökről. Ezek közül az "intézmények" közül majdnem mindegyik tökéletesen működőképes, habár az ügyeleti munka elég nehéz az állandó piszok és szemét miatt.
A második negyedévi vizsgák sem hoztak jó eredményeket, ezért a tanárok kezdték belátni, hogy nem a szokatlansággal van itt a baj, hanem azzal, hogy nem tanulunk. Megpróbáltak rákényszeríteni minket a tanulásra, de ez egyáltalán nem vagy csak kis mértékben sikerült.
A legnagyobb gondot ebben az iskolában az első két negyedévben a gépírás okozta, amiből nagyon sokan buktak. Nekem főleg nagy csalódás volt a gépírás, mivel én úgy éreztem, hogy az egyik informatika részből átmentem, és egyáltalán nem számított az, hogy én a grafikai programokból ötöst, négyest írok.
A harmadik negyed egészen jól sikerült, amitől a tanárok és a diákok egyaránt fellélegeztek. A pótvizsgák végére hat olyan ember maradt, akiknek a sorsa megpecsételődött a teljesíthetetlen mennyiségű elmaradásaik miatt.
Negyedik negyed. Kommunikáció dolgozat! Fáradtak, csüggedtek vagyunk. A nyelv, a művészet kétségeket támasztott bennünk. Hát még a kommunikáció és a ...

Ehleiter Tamás -MP-

Mottó:

Bármilyen adat fontossá válik, ha összefügg egy másik adattal. Az összefüggés új perspektívát teremt. Azt sejteti, hogy a világ egyetlen jelensége, egyetlen hang, egyetlen leírt vagy kimondott szó sem azt jelenti, amit jelenteni látszik, hanem valamiféle Titokról szól. Egyszerű a jelszó: gyanakodni, mindig csak gyanakodni. Egy "behajtani tilos" táblából is lehet titkos üzenetet kiolvasni.

Múlt s jövő egy iskolában

Egy év - háromszázhatvanöt nap, tizenkét hónap ... micsoda? Ja! Iskolai év? Hát hosszú volt. Egy éve működik a Közgazdasági Politechnikum mint iskola s mint élettér mindannyiunknak.

Mivel is telt el ez az egy év? Tanulással, játszással, vitatkozásokkal, konfliktusokkal, megegyezésekkel. Szerintem mi, diákok csak most kezdjük felfogni, hogy mekkora idő volt ez. Idő, ami alatt sokat tanultunk, magunkról, másokról, arról, hogy működik egy iskola - no meg tanultuk (ki mennyit) azokat a tantárgyakat, amelyekből minden vizsgaidőszakban teljesítenünk kell.

De nemcsak mi tanultunk valamit, hanem az iskola pedagógusai is. Az a gondolat és az ezzel járó elvárások, hogy egy teljesen liberális iskolát lehet csinálni, irreális, és néhány esetben - amit tapasztaltunk az év során - veszélyes is.
Nem tudtunk mindig élni azzal a lehetőséggel, ami nekünk akkor és most is megadatik. Ez szerintem azért van, mert túl gyorsan jött ez az egész. Ha egy kutyát leoldoznak a láncról, ami eddig visszatartotta, mi a biztosítéka annak, hogy nem fog elszaladni? Az, hogy felnőtt, az, hogy eléggé intelligens ahhoz, hogy a szituációt felfogja? Szerintem nem intelligenciáról van itt szó, hanem egy szokásról, egy "törvény" elfelejtéséről. Igazán felkészülhettek volna a

tanárok arra, hogy nem biztos, hogy minden simán fog menni ezzel kapcsolatban.
Ez az egy év arra volt jó, hogy megszokhassuk a szabadságot, és arra, hogy ne éljünk vissza vele. Én optimista vagyok - s azt mondom, hogy jövőre a fegyelmezéssel, a hiányzó vizsgákkal és a "tiszta hülyeséggel" kevesebb gondunk lesz.
Ami az elsősöket illeti, szerintem nagyon szerencsés helyzetben vannak, azért is, mert mi ott leszünk, és a tanárok is ott lesznek, s mindenkinek több toleranciája és tapasztalata lesz e téren.
Ezennel az iskola minden polgárának jó szerencsét, jó jegyeket kívánok.
"A jövő - a képzeletünknek csak a legtávolabbi részén van; álmodozz, álmodozz hát hangosan, s rátalálsz saját kiutadra." - Bono Vox, U2

Bratina Steve -MP-

5. feladat: Elemezd kimerítően a POP vagy a RAP zene jellemzőit, divatját, stb. egy fiataloknak szóló újságban! Ne hallgasd el a saját véleményedet sem!

Mottó:

Fölemelte a fejét, és bizony isten nem tudtam, hogy az arca vagy a tarkója néz-e rám.

Mi fán terem a ...
avagy mit kell tudni a RAP zenéről?

... Ez a zenei irányzat Amerikában kezdte hódító útját. Már Koreában is hallgathatták az amerikai katonák ezt a muzsikát. Azóta persze sok idő telt el, alaposan megváltozott a világ és vele együtt ez az irányzat is.
A kezdetekben nagyon erős volt az afrikai zenei hatás, de az évek múlásával ez csökkent, bár még ma is a RAP zenészek többsége fekete.
A legfontosabb jellemzők nem változtak: az énekbeszéd és az ütemes kísérőzene. (Sokan megkérdőjelezik - köztük én is -, hogy ez egyáltalán zene-e, vagy csak egy zenei alapokon nyugvó beszéd.)
Az Egyesült Államokban ez az irányzat nemcsak egy faji kisebbség muzsikája, hanem annak politikai szócsöve is. (Az európai - és köztük a hazai - dizsikben gyakran olyan RAP számokra táncolnak, amelyek szövegei az elnyomó fehéreket ócsárolják!) A gettókban élő színesbőrű fiatalok csak ezt a módját ismerik a politikai véleménynyilvánításnak. Sok számot éppen ezért tiltanak be, vagy a kellemetlen részeket kitörlik.
Szót kell ejtenem a zenét kísérő külsőségekről is: a baseball-sapkáról, amit általában fordítva vesz föl az igazi RAPper, vagy az ugyanilyen kabátról, mely a helyi csapat címerével van ékesítve. Fontos kellék a magas szárú sportcipő, aminek a nyelve kilóg. A különböző együttesek más-más ruhadarabokkal is feldobják a szinte kötelező viseletet.
Röviden ennyit erről a zenei irányzatról, ami már hazánkban is népes rajongótábort tudhat maga mögött.

Nagy Ákos -Zártosztály-

Mottó:

Sose bízzanak abban, ami eredeti!

RAP a RAPen

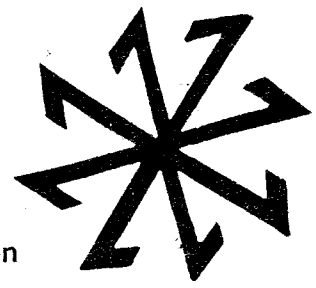

A 70-es években Amerikában kezdett kialakulni egy széles külvárosi réteg, ellentétben a szűk belvárosi réteggel. A külvárosi életszínvonal csökkenése maga után vonta az unatkozó emberek csoportokba tömörülését. Végül megszületett a RAP, az utca zenéje, melyet feketék adtak elő. Minél több RAP-énekest könyveltek el veszedelmes bűnözőként, annál nagyobb lett a népszerűségük a hallgatóság körében. Dalszövegük általában a nyomorúság, a feketék megkülönböztetése ellen szólt.
Megalakultak az első zenekarok (pl. Sugarhill Gang, RON D.M.C., Krs-one), és ettől kezdve különbséget kell tennünk a soft és a hard RAP között. A soft stílus az élet szépségeiről, szerelemről, furcsa dolgokról szól, míg a hard a hatalmon levő kormány kegyetlenkedéseit, a gazdasági helyzetet énekli meg. Mostanában kialakulóban van a legkeményebb irányzat, a hardcore, melynek jeles képviselője ICE-T. Ezt a zenét leginkább a rock and rollhoz hasonlíthatnánk, persze ez annak egy keményebb válfaja lenne.
A dalszövegek miatt már sok énekest többször letartóztattak, gondolok itt az NWA (Niggers with Attitude) énekesére, a félszeműre és sokan másokra.
Beszélhetünk alternatív RAPről, ez azonban még nem terjedt el (The Disposable Heroes of Hyphorses).
Öltözködésüknél fontos a baseball- vagy amerikai foci sapka, a (kék) farmer, a kapucnis póló és a magas szárú sportcipő, amit most kezdenek felváltani a bőrcipők.

A zene alapvetően az afrikai repetitivizmusra épül: végig egyfajta dobütem, basszuskíséret (gitárral) és esetleg a magasabb hangtartományokban valami sípféle.
Fontos hangzás lehet a scratch, melyet a lemez gyors mozgatásával érhetünk el a lemezjátszón. Ezzel igen furcsa hangokat csalhatunk elő.

Végeredményben, az én véleményem szerint a RAP mindenkinek remek szórakozást nyújt: a könnyűzene kedvelőitől a puhább heavy metalosokig.

Rózsa Dániel -Zártosztály-

6. feladat: Írd meg egy újságcikk keretében részletesen kifejtett véleményedet arról, hogy milyen erős iskola a Közgazdasági Politechnikum, mennyi esélye van egy-egy diákjának az egyetemi felvételin!

Mottó:

Minden bonyolult problémának van egy egyszerű megoldása, és az mindig rossz megoldás.

A Közgazdasági Politechnikumról

Amikor beléptem a Politechnikum ajtaján, egy kedves lány irányított a tanári szoba felé. A bentlévő tanárokkal kezdtem el beszélgetni, és ennek az eredményét és saját véleményemet mondom el most.
Az első évfolyam jóval később felvételizett ide, mint a többi hagyományos iskolákba, szinte ez volt az elhelyezkedés utolsó lehetősége számukra. Több gyereket kérdeztem, hogy milyen ez az új, demokratikusabb, szabadabb iskola, és hogy tudnak hozzászokni a negyedévenkénti vizsgákhoz. Nagyon sokan azt mondták, hogy az általános iskola mindennapjai után nagyon nehéz megszokni ezt az új stílust.
Szerintem van olyan gyerek, aki lassan rá tudott állni erre a rendszerre, és van olyan, aki későn vagy egyáltalán nem tud hozzászokni. Tehát van, aki érett rá, és van, aki nem.
A tananyag hasonlít a többi középiskoláéhoz, de nem könyvből tanulnak, hanem a tanár által összeállított anyagból, jegyzetből, és ebből készülnek a "várva várt" vizsgákra. A követelmények nem nagyobbak, mint a hagyományos iskolákban, s mégis nagy a vizsgán nem megfeleltek száma.
Ez az iskola négy plusz két évig tarthat, az utolsó két év szakmai továbbképzést ad, amivel már el lehet helyezkedni valamilyen cégnél. A hat év után aki akar, még jelentkezhet egyetemre, és ott megszerezheti a diplomáját, majd munkába állhat. Az egyetemre való bekerülés esélyei ugyanolyanok, mint a többi iskolából jelentkezőké.
Ne feledkezzünk meg arról sem, hogy a Politechnikum közgazdasági, tehát Magyarország gazdaságát remélem a mai fiatalok húzzák ki a mély gödörből, és jó üzletemberek lesznek a külföldi piacokon is!
Ennyit erről az új típusú iskoláról, s sok szerencsét kívánok a tanároknak a tanításban, a gyerekeknek a tanulásban.
Még egyszer sok sikert!

Csörgöl Ákos -MP-

A Közgazdasági Politechnikum ereje

Bizonyára mindannyiunkban felmerült már az a kérdés, hogy mi lesz velünk, ha elvégeztük ezt az iskolát. Leszünk-e elég okosak, erősek az egyetemre való felvételhez?
Az én válaszom erre az, hogy annak, aki eredményesen elvégzi ezt az iskolát, gyerekjáték lesz bekerülni az egyetemre, és a munkaadók is előnyben fogják részesíteni, ami azt jelenti, hogy nem szociális segélyből kell majd élnie, hanem jobbnál jobb munkahelyeken keresheti meg a mindennapi kenyérre való pénzt.
Véleményem szerint ez az iskola kiváló általános- és szakképzést ad diákjainak. Ezt persze nem könnyű elsajátítani, de aki komolyan veszi a Politechnikumot, az képes lesz a követelményeket teljesíteni. Aki pedig erre nem képes, az az évek során kiszűrődik.
Az eredményes munkához fontos a tanárok és diákok harmonikus együttműködése, ami a Politechnikumban kimondottan jó.

Ez persze nem jelenti azt, hogy teljesen zökkenőmentes a tanár-diák kapcsolat, de én azt hiszem, nyugodt lelkiismerettel kijelenthetem:

a Közgazdasági Politechnikum erejének egyik forrása a tanárok és a diákok közötti jó kapcsolat.

Nem vagyunk nagy iskola, de többet elértünk egy év alatt, mint bármely más "öreg alma mater". Ezt bizonyítja az angol nagykövet kijelentése is. Arra a kérdésre, hogy ki épített fel jobb rendszert: a magyar kormány két év alatt, vagy ez az iskola egy év alatt, a nagykövet így válaszolt:

Ha a magyar kormány olyan jól működne, mint ez az iskola, akkor nem lennének gondok Magyarországon.

Egy közmondás jut eszembe a Politechnikummal kapcsolatban:

Kicsi a bors, de erős!

Giliszta -Zártosztály-

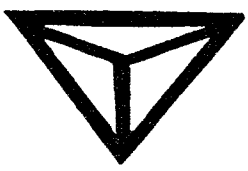

EMLÉKEZTETŐ AZ ISKOLATANÁCS 1992. JÚNIUS 30-I ÜLÉSÉRŐL

Jelen voltak:

Kleinné Alföldi Sarolta (MP)
Kunné Deák Etelka (FH)
Adorján Miklós (FH)
Klein Anikó (MP)
Nagy Ákos (JP)
Szolnoki Attila (V. év)
Fehér Márta
Horn Gábor
Puskás Aurél

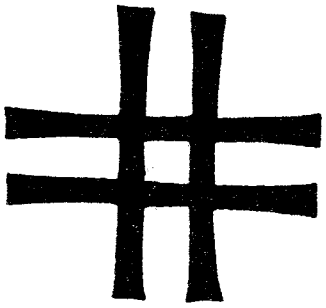

I. Az Iskolabíróság működéséről

Az IT tagjai szerint az iskolában bizonytalanság mutatkozik abban a kérdésben, hogy hol húzódik a határ: melyek azok a fegyelmi ügyek, amelyek osztálykeretben intézhetőek és melyek tartoznak a Bíróság elé. A Bíróság pontos választ valószínűleg nem tud adni, mert precedens elv alapján működik. Ennek ellenére valamilyen szabályozásra szükség lenne. (Házirend?!)

II. A vizsgarendszerről és a tervekről

A tanár tagok tájékoztatták az IT-t arról, hogy néhány tantárgycsoport tanáraiban felmerült az epochális tanítás kipróbálásának gondolata. (Az epochális oktatás azt jelenti, hogy "tömbösítik" az adott tárgy óráit, azaz egy adott időszakban a hét minden napján van pl. művészet óra, majd néhány hét szünet következik, ekkor más tárgy, pl. a társadalomismeret intenzív szakasza lép be. És így tovább, váltakozva.)
Néhány iskolában már jó tapasztalatokat szereztek erről a rendszerről.
A következő tanévben még nem tervezünk azonban semmilyen alapvető változtatást, így az epochális tanítás kipróbálását sem.
A diákok elmondták, hogy szerintük a vizsgarendszer bevált, nem kell rajta változtatni. Legfeljebb a terhek jobb elosztása miatt szerintük be lehetne vezetni 1-2 tantárgyból a negyedév közbeni, "csúsztatott" vizsgát.
Továbbra is jellemző a beszámolók előtti "kampánytanulás". A diákok több ellenőrzést, próbadolgozatot javasoltak."

III. A tananyagellátásról

Úgy tűnik, hogy az év végére megoldódott minden tárgyból a nagyon is kívánatos folyamatos tananyagellátás.

IV. A következő tanév Iskolatanácsáról

Az IT tagjai reménylik, hogy a készülő Szervezeti és Működési Szabályzat tartalmaz majd javaslatot arról, hogy hogyan tovább.

Budapest, 1992. aug.

Fehér Márta

Mérleg

Mottó:

Ki-ki saját kudarcairól mindig mások tehetnek.

A ZÁRTOSZTÁLY TÁBORI KRÓNIKÁJA

Budapest, Vendel utca 3/B - 1992. július 11. este fél nyolc

Végre elérkezett a nagy nap, melyet minden JP-s nagyon várt: az osztálykirándulás kezdete. Mint legyek a tehénlepényre, úgy gyűltek össze az osztály tagjai, hogy együtt gyűjtsenek energiát a Nagy Kiruccanás előtt, iskolájuk falai között. Könnyed csomagjaikkal felszökkentek a második emeleti tanárihoz és környékére, hogy ott szétteríthessék hálózsákjukat, majd kispárnájukra hajthassák nehéz, tudással teli fejüket. Az éjszaka csendjét csak Papi tanár úr törte meg, mikor hangjával lesúlytott a békésen, visszafogottan keszinózókra. Azután mint a jóllakott csecsemő, visszabújt barlangjába, és versenyt aludt Busyval.

Budapest, majd Zala megye - 1992. július 12. reggel 5-től estig

Miután (ekkor még) szeretett osztályfőnökünket kakasszóval felébresztettük, méreten aluli csomagjainkkal elindultunk a Déli pályaudvarra. Fölszálltunk a zalaegerszegi vonatra, és egy pár órás zötykölődés után a végállomáson várt minket az előőrs: Judit és Csoncsi. Könnyítettek pakkjainkon, mi pedig elindultunk torony iránt (a szó szoros értelmében).
Mivel a helyi busz elsuhant az orrunk előtt, már csak a lábainkra számíthattunk. Erőltetett menetben haladtunk a szerpentinezett erdőben. A fák zöldek voltak. A céltalannak tűnő bolyongás közben Papi Attila népszerűségi indexe csökkent. Többször szóbakerült a mamája is. Az utolsó pihenőnél Attila elhamarkodott fogadalmat tett: ha egy órán belül nem érkezünk meg a "meglepetéshez" (ez maga a főhadiszállás volt, ahová az eredeti tervek szerint csak másnap este kellett volna megérkeznünk, de a programváltozás miatt senki sem dühöngött), akkor egy jó iszapfürdőt vesz a helyi dagonyában. A fogadást elvesztette, ám szavát megtartotta: alámerült az alaposan előkészített sárban.
Egyhangú szavazással megérkeztünk Kustánszegre, ahol várt minket a finom paprikáskrumpli - az előretolt helyőrség jóvoltából. A lágeri körülmények ellenére is a társaság javarésze mélyen aludt az első éjszaka.

Kustánszeg, 1992. július 13.

A fél nyolcas ébresztő sokakon mély nyomot hagyott. A nyomott idő nyomott hangulatot teremtett. De ez nem akadályozott meg bennünket abban, hogy megválasszuk a törzsfőnököket és a tábor diákvezetőjét. Délután a falut derítettük fel - a lakosságban félelmetes bizalmat keltve. A napot tábortűzzel zártuk.

Kustánszeg, 1992. július 14.

A tábor demokratikusan működött, minden kérdésben közösen döntöttünk, minden problémát a többség kívánsága szerint oldottunk meg. Ennek érdekében reggelenként, a "napkeltéken" (az ébresztő utáni program-megbeszéléseken) szavazás útján rendeztünk minden feszültségteremtő gondot. Ekkor derült ki például mindenki számára (még azoknak is, akik korábban az ellenkezőjét tapasztalták és panaszolták), hogy a domboldal sík egyenes, illetve hogy ez a terület BMÖ (azaz bogármentes övezet). Itt dőlt el, hogy tíznél kevesebb, fekete alapon fehér kockás kádat kell beszerezni higiéniai okokból, valamint hogy elegen vagyunk a táborban.
Délelőtt áldozatot mutattunk be a sport oltárán (megrendeztük a Molnár Lajos emlékversenyt) igen magas részvételi aránnyal. A japán rögbi, röplabda, pingpong és tollaslabda meccseket kiadós fürdés követte, melybe mindenki belezöldült (ugyanis elég hideg és nagyon algás volt a víz).
Délután szituációjátékokban vettünk részt, melyekben konfliktus konfliktust ellett. Ezt a napot számháború zárta. Csak a teljes besötétedés után kezdtük el a "vérengzést", de a telihold és az elemlámpák fénye kedvezett a "gyilkosoknak".

Kustánszeg, 1992. július 15.

A reggeli szavazás és az ebéd között különböző alkotó körökbe rendeződtünk: egyesek a fafaragást választották, mások agyagoztak, néhányan bőrből készítettek képeket, voltak, akik ragasztó és gríz (búzadara) felhasználásával hoztak létre kompozíciókat. Ekkor fogalmazódott meg ennek a tábori krónikának az első része az újságíró csoport jóvoltából, és ekkor született meg a három királyfi történetét bemutató bábjáték is, melyet az esti búcsúban mutattak be az alkotók igen nagy sikerrel.
Délután összeült a bíróság, és nyílt tárgyaláson meghallgatta azokat a vádpontokat, melyekben kilencven diák választott ügyészei ismertették a Politechnikum bűneit:

Tisztelt Bíróság, Tisztelt Jelenlevők!

A Közgazdasági Politechnikumot a következő bűnök elkövetésével vádoljuk:

1. Az év elején meghirdetett alapelvek közül néhányat nem valósított meg, pl.: a házi feladatok kiiktatását a tanulási folyamatból, az óralátogatás teljes szabadságát, a napló nemlétét, a szorgalmi időszak és a vizsgák egymástól való függetlenítését, az időben megtörténő jegyzetkiosztást, a Politechnikumból való eltávolítás mint szankció mellőzését, stb.
2. A rossz időbeosztás, a tanítás kései befejezése hátráltatja az eredményes munkát.
3. A vizsgakövetelmények kései ismertetésével elősegíti a kampányszerű tanulást.
4. A huhogás túlságosan fontossá vált a lényeges döntések szempontjából, ami azt vonja maga után, hogy a diákok a kelleténél kevesebbet működhetnek együtt az iskolával, ill. a tanárokkal.
5. A diákok tájékoztatása akadozik.
6. A demokrácia minden téren való működtetése a fegyelem lazulását eredményezi.
7. A tanítási színvonal hullámzó.
8. A dohányzás tilalma a tanárokra is vonatkozzon a közösen használt területeken (folyosók, tantermek)!
9. A diákönkormányzat ne mint gittegylet működjön!
10. Véleményezési jogot kell biztosítani a diákoknak minden iskolai kérdés megvitatásakor, illetve tisztázni kell, kinek milyen mértékben van döntési joga a politechnikumi élettér különböző területein felmerülő problémák esetén!

Kérjük a Tisztelt Bíróságot, hogy ezen ügyekben próbáljon meg konszenzusra jutni önmagával, a jelenlévőkkel, az egész iskolával!

a három törzs (a Piszkos 12, a Kustán család és a Rézbőrű rezesbanda) képviseletében
a szószólók

A vádpontok ismertetése és néhány pontatlanság tisztázása után a Bíróság a tárgyalást berekesztette. Az ítélethozatalra egy későbbi időpontban kerül majd sor számos kérdés, részlet alaposabb megvizsgálása, illetve a tanúvallomások, a vádlott és a védelem meghallgatása után.

Az este folyamán megrendeztük a nagy hagyományokkal még nem rendelkező kustánszegi búcsút. Volt itt minden: szerencsejáték, "pipsó", bábszínházi előadás, koncert. A táborlakók ekkor ismerkedhettek meg a híres Anyád együttessel. Sajnos a programoknak véget vetett a takarodó, de ígéretet kaptunk minden közreműködőtől, hogy produkciójukkal a jövőben még találkozni fogunk.

Kustánszeg, 1992. július 16.

Az utolsó "normális" tábori nap az együttlét értékelésével kezdődött. A három törzs pamfletekben mutatta be a közösen eltöltött idő kritikáját, a megélt élményeket:

Megy a vonat Egerszegre,
polisokkal van megtelve.
Megérkeztünk Egerszegre,
nem mentünk el étterembe.

Refrén:
Lavor, budi, szalmazsák,
Luxustábor vár miránk.

A busz elsuhant előttünk,
s mi utána szegődtünk.
Vízhólyagról vérhólyagra
eljutottunk a táborba.

Refr.

Papi Mc fogadalma:
nyakig megy a dagonyába.
A reggeli torna borzasztó,
Nemecsek az izzasztó.

Refr.

Alvás előtt Robi jósol,
létrejött a törzsünk akkor.
Rézbőrűek rezese,
nem érti a fene se.

Refr.

Az idő túl szeszélyes,
egy pár ember közveszélyes.
András, Gábor szomszédolt,
a Csoncsi nagy genya volt.
Beköpte a Papinak -
Karanténba zárattak.

Refr.

Ahogy telnek-múlnak a napok,
egyre jobban fáradt vagyok.
Reccsen a fa és pattog a tűz,
a konyhából árad a bűz.

Refr.

Imádunk Kustán,
Most aztán kuss mán!

Most kezdtük és máris vége,
Bánatosan nézek az égre.

Refr.

Lóg a kapa ki a szájból,
elegünk van az "Anyád"ból.

Ezen a napon került sor a JP-s tanulók számára csúfos vereséggel végződő tanár-diák röplabda-meccsre. A csupán négy főből (Attila, Csoncsi, Judit, Tibor) álló tanárcsapat lemosta a pályáról a rengeteg cserejátékost is felsorakoztató diákcsapatot.
Délután megrendeztük a tábori kurzust lezáró éretlenségi vizsgát, ahol egy független vizsgáztató bizottság előtt minden táborlakó bebizonyíthatta alkalmasságát (alkalmatlanságát). Az egyéni tételek megoldása során született Kukucs tábori-RAP-összefoglalója:

Kustánszeg -
egy tábor, melyben ellehetsz.
Ha nem tetszik,
bármikor elmehetsz.
De én inkább azt mondom,
hogy maradj itt,
a haverok, a jó levegő
nem olyan, mint
otthon, ahol néha
unalmas az élet.
Itt legalább a saját
életedet éled.
Bár néha a program
nagyon kiszúr,
ezek közé tartozik persze
Genya úr.
De úgy együtt mindez
nem is olyan stressz.
Ez volt hát a kustánszegi
tábori RAP's.

Az esti záró tábortűz bebizonyította, hogy már tudunk rőzsét gyűjteni, tüzet rakni és valamennyire együtt énekelni is.

Kustánszeg, 1992. július 17.

A csomagolás és a nagytakarítás szinte az egész délelőttöt kitöltötte, de meg is lett az eredménye: kiporszívóztunk minden sátrat, elmozdítottunk minden bútort, így megtaláltunk szinte minden elveszettnek vélt holminkat, megszáríttattuk a Nappal az összes nyirkos szalmazsákot, felmostuk az egész vizesblokkot, rendberaktuk a spájzot és a konyhát, és rájöttünk, mennyi érdekes, használható eszközt, anyagot tartalmaz a szersátor, amit nem leltünk meg a korábbi nagy kupleráj miatt.
Ebéd után begurultunk a megye fővárosába, és meglátogattuk a skanzent, ahol a környék (az Őrség és a Göcsej) jellegzetes építészeti és életmódbeli hagyományaival ismerkedtünk meg. Ezután már csak a négyórás hazazakatolás maradt hátra. A hosszú vonatút lehetővé tette, hogy igen komoly előrehaladást érjünk el a táborban tanult dal végigkántálásában. A "Mikor először láttalak, anyád libát pucolt" szövegű ének 519. strófájánál érkeztünk meg a Délibe. Itt még "halásztunk" egyet a nagy budapesti éjszakában - próbára tévén a várakozó szülők fogyatkozó türelmét, majd mindenki elindult a szélrózsa valamelyik irányába, hogy otthonában helyrehozza - amennyire lehet - a táborban elszenvedett változásokat, visszaállítsa az eredeti állapotot.

a Zártosztály krónikásai

Mottó:

Aki a következő négy dolgon töpreng, nem érdemli meg, hogy a világra jött: mi van fent, mi alant, mi előbb, és mi utóbb.

VAD(-)EVEZŐSÖK A KÖRÖSÖKÖN

Néhány hónapja itt, a Poli-???? hasábjain számoltam be nyári tervemről, arról, hogy egy (kalandra) éhes csapattal végigevezünk a Körösökön, a román határtól a Tiszáig. A történet lényegében ennyi, de aki "kihagyta" a dolgot, annak néhány szívfájdító részletet elmesélek.

A csapatépítés még tavasszal elkezdődött, de a kezdeti 28-as keretből végül is 19-en szálltunk vízre(-be). A hajókkal történt első találkozás egyesek számára kiborító volt, de hamar visszanyerték (lelki)egyensúlyukat. Az első komolyabb erőpróbát az általam készített gulyás elfogyasztása jelentette, ezután a másnapi 15 kilométer leevezése már csak jótékony utókúra volt. Többen persze azt is furcsállották, hogy a célállomás minden evezőcsapással messzebb kerül, de estére tisztázódott, hogy nem a fizika ismert(?) törvényei dőltek meg, hanem csak a tanár úr nézte el a térképet.

A szépségekre fogékony olvasó kedvéért említem meg a vadregényes ártéri erdőket, amelyeket mindvégig csodálhattunk az út során. Az csak megérkezéskor derült ki, hogy a fent említetteken kívül vadlegényekkel is találkozhatunk, akik szintén fogékonyak a természeti szépségekre, de azt nem az erdőkben, hanem csoportunk hölgytagjaiban vélik felfedezni. Legfeljebb velük együtt az erdőben... Szerencsénkre hamarosan magyarul beszélő emberekre találtunk (mint mindenhol a világban...), akik szívesen megvédelmeztek bennünket, cserébe csak néhány mázsa dinnyét kellett vásárolnunk, lévén embereink jámbor dinnyepásztorok (soha nagyobb áldozatot).

A következő napi evezésadag volt a legnagyobb, kb. 30 km. Komoly fizikai és lelki teljesítményt jelentett a lényegében kezdő evezősökből álló csapatnak. A Békésig húzódó folyószakaszon jól meg lehetett figyelni a síkvidéki folyókon oly sok problémát jelentő vízlépcsőzés káros hatásait. Igaz, hogy ennek hiányában nem evezhettünk, legfeljebb gyalogtúrát tehettünk volna a kiszáradt folyómederben. A vízminőség romlása főleg az állóvízi növényzet (békalencse, hínár, sulyom) megjelenésében volt érzékelhető. Ehhez persze nemcsak a nagy meleg és a szárazság járult hozzá, hanem önzetlen módon egy délkeleti szomszéd ország is, minden államközi szerződés nélkül.

Az elembertelenítő civilizációt azonban nem mindenki tudta elfeledni, még itt az őstermészetben sem. Ők diszkóba mentek... Másnap szerencsére sok "önkéntes" táborőr került ki közülük.

Nem állhatom meg, hogy ehelyütt ne tegyek említést utunk egyik politikai mozzanatáról. Történt ugyanis, hogy az egyik vakmerő kajakos párosunk (melynek egyik tagja holmi apró halfaj büszke nevével bír) menetből leváltotta a kormányt! No nem azt...! De az is nagy örömünkre szolgált, hogy legalább a hajó kormányától megszabadultak, hiszen efféle állóvizeken az csak lehúzza a mocsárba a gyanútlan hajóst. Mit tesz ehhez képest az a néhány ezer forintos kártérítés?

Szakácsművészünk eközben tovább tombolt és a Békésszentandrási duzzasztó jótékony esti homályában megalkotta újabb remekét, a slambucot. Ez a híres hortobágyi pásztoreledel majd' éjfélig csigázta készülésével korgó gyomrú közönségét, olyannyira, hogy a végén még a tanárnő fogyókúrája is beletört.

Másnap az átzsilipelés okozott némi izgalmat. Az emeletnyi vízszintkülönbséget a zsilipkamrába zárva hidaltuk át. A túra szín(t)vonala itt süllyedt a legnagyobbat. Kapunyitás után meglepve tapasztaltuk hogy a folyó meglódul és nevéhez méltóan folyni kezd. Itt többen taktikát váltottak és kényelmesen hátradőlve sodortatták magukat. A hiánytalan tanévkezdés érdekében azonban közbe kellett avatkoznom...

Ezen a szakaszon már a cél vonzásában haladtunk, elmúltak a fizikai és lelki fáradtság okozta apró lázadások. A kezdeti szétszakadozás helyett a Tiszához már egy csapatban érkeztünk el. Mindenki komoly erőpróbát tudhatott maga mögött: az egy hét alatt leevezett 150 kilométert, leküzdve saját lelki és testi korlátait, bebizonyítva teljesítőképessége ismeretlen tartalékait. Nem utolsósorban pedig megismerte az egyik legszebb, legszelídebb alföldi folyóvidék, a Körösök természeti szépségeit és az itt élő embereket.

Íme a hiteles történet, aki nem hiszi, járjon utána - jövőre!

Veres Gábor

Vízöntő

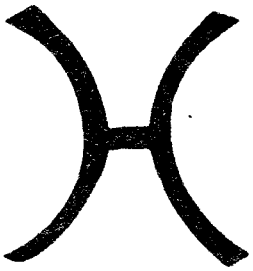

Halak

HADJÁRAT A TÖRÖK NYOMÁBAN

Mottó: Könnyű ott vitéznek lenni, ahol nincs ellenség (magyar közmondás)

Szeptember 2-án a második osztályosok három napos tanulmányi kirándulásra indulnak, hogy felfedezzék a Dél-Dunántúlt és ízelítőt kapjanak abból, hogy milyen is volt a törökök világa Magyarországon a XVI. században.

Lehet, hogy a "tanulmányi" jelző egy kicsit zordan hangzik, de mentségünkre: komolyan gondoljuk. Mi, a társadalomismeret tanárai egész évben azon sóhajtoztunk, hogy milyen jó lenne érdekesebb órákat tartani, egy kicsit benne élni abban a korban, amiről éppen tanulunk. És lőn... Kollégáinktól lehetőséget kaptunk arra, hogy tanulmányi kirándulást szervezzünk: A mohácsi vész és török világ Magyarországon címmel. Ugye most már érthető az elszántságunk, hogy mi bizony tanítani akarunk ebben a három napban? Persze azért lesz idő a nyári élmények kicserélésére, osztályidőre, tábortűzre, fürdésre, sétára, focira is.

Ha már itt tartunk. Mit kell hozni? Füzetet, tollat, történelmi atlaszt, fürdőruhát és egyéb ruhákat 3 napra. (Mivel faházas Ifjúsági táborokban fogunk lakni némi meleg ruházatot is.)
Egy napi hideg élelem is legyen a csomagban. Az első nap estéjétől kezdve háromszor közösen érkezünk, el őre rendelt reggeli, ebéd, vacsora vár minket.
Osztályonként buszokkal utazunk, a Politechnikum elől indulunk szept. 2-án 6.45-kor és ide is érkezünk szept. 4-én este.

A kirándulás programja:

1. nap (szept. 2.)

Indulás a Politechnikumtól a török hadak útján Szekszárdig. Rövid pihenő, a hideg élelem folyamatos elfogyasztása. A mohácsi emlékhelyen történelemóra és egyéni feladatok megoldása. Meleg vacsora Mohácson. Szállás: Bár, Ifjúsági Tábor. Osztályidő, sport, tábortűz.

2. nap (szept. 3.)

Reggeli a szálláson. Utazás Szigetvárra. A vármúzeumban történelemóra és múzeumi kutatólap kitöltése (ezzel még otthon is lesz munka). Ebéd, foci, úszás. Majd: Harkány-fürdés, közös programok, tábortűz, alvás. (Harkány, Ifjúsági Tábor)

3. nap (szept. 4.)

Harkányból bőséges reggeli és már két éjszaka pihentsége után: Siklós, a vár megtekintése (kesztyűkiállítás, kínzókamra).
Ebéd a vár tövében, majd a nagyharsányi szoborpark meglátogatása után: pécsi séta - törökkori építészeti emlékek. Estefelé indulás haza.

Reméljük, hogy tetszik a terv. Találkozunk szeptember 1-én a társadalomismeret órán, ahol válaszolunk a kirándulással kapcsolatos kérdéseitekre.

Budapest, 1992. aug. 24.

A társadalomismeret munkacsoport nevében:

Fehér Márta

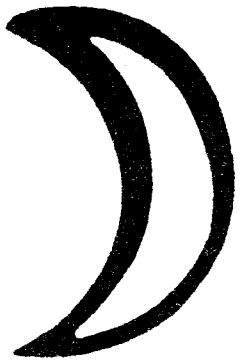

A Hold jele

ÉRTÉKELÉS A POLITECHNIKUMBAN

A pedagógusközösség döntése értelmében az 1992-93-as tanévben a negyedévente ismétlődő beszámolók mellett, azokkal összehangolva. bevezetjük az ún. bónusz-rendszert. A bónusz pozitív ösztönzést jelent, s a szorgalmi időszak során folyamatos munkával lehet gyűjteni. Tantárgyanként némiképpen változó szisztémáját (milyen jellegű teljesítményekért lehet kapni, milyen mértékben számít bele az értékelésbe) az adott munkacsoportok határozzák meg (azonos tantárgy esetén azonos a rendszer), és a tanárok év elején részletesen közlik-megbeszélik a diákokkal.

A bónusz tehát kizárólag pozitív irányban befolyásolhatja a vizsgaeredményt, íly módon a vizsga előfeltételeként nem alkalmazható. A beszámoló eredményén legfeljebb egy jegyet javíthat, de elégtelent csak akkor változtathat kettesre, ha a diák valamit produkált a vizsgán, teljesítményén látszik némi erőfeszítés. A pótvizsgán érvényét veszíti.

Rendkívüli esetben, ha valaki a negyed során valaminő egészen kimagasló teljesítményt nyújt, a tanár - szaktárgyi munkacsoportjának egyetértésével (!) - megajánlhatja neki az ötöst, s így az adott tárgyból nem kell részt vennie a beszámolón.

Szeretnénk elérni, hogy a tanév egyes szakaszait követő beszámolók rendje egységes legyen, ezért egy-egy vizsgát ezentúl mindössze két pótvizsga-lehetőség követ: egy a következő negyed idején, egy pedig a tanév végén. Az utóvizsgára - legkésőbb előtte egy héttel - minden esetben jelentkezni kell a szaktanárnál; annál is inkább, mert lehetőség van javításra, ha a jelölt az első beszámoló gyenge eredménye helyett egyest kér.

Az első osztályt elvégezte, erről bizonyítványt kaphat és a második évet megkezdheti az a diák, akinek legfeljebb négy vizsgája teljesítetlen, négy különböző tárgyból. Ha ennél több adóssága van, úgy tanulmányait a Politechnikumban csak az első év megismétlésével folytathatja. A másodikosok előző évi elmaradt vizsgáikat mindig az adott negyed végén tehetik le, kivéve a Gépírás tantárgyat.

A második osztályt elvégezte, s erről bizonyítványt kaphat az az iskolapolgár, akinek a két évből összesen legfeljebb öt beszámolója hiányzik, megint csak öt különböző tárgyból. Ebben az esetben tanulmányait csak magántanulóként folytathatja a Politechnikumban, s eközben pótolja elmaradt beszámolóit az adott negyedek vizsgaidejében (tehát nem külön időpontban). A magántanuló nem iskolapolgár, de a Politechnikum megpróbál segíteni abban, hogy ezt az évet értelmesen - munkával, tanulással - töltse el. Akinek ötnél több beszámolója hiányzik, annak számára a második év megismétlése a tanulmányok folytatásának egyetlen lehetősége.

A második tanév lezárásaként következik a kisérettségi, melynek előfeltétele valamennyi beszámoló megléte. A negyedik negyed nem rövidebb, mint az első és a harmadik évfolyamon, és tartalmaz egy szintetizáló szakaszt, beszámoló azonban nem követi, a kisérettségin pedig szerepelnek a negyedik negyed követelményei is. Négy tárgy szerepel ezen a vizsgán:

Matematika
Idegen nyelv
Természetismeret
Művészet-Kommunikáció-Társadalomismeret.

Az informatikai ismeretek alkalmazása a többi tárgy számonkérésének részelemeként jelenik meg.

A diákok teljesítményükről számszerű értékelést kapnak és megtudhatják, hol állnak tantárgyanként és összesítve is a tanulók rangsorában.

A harmadik tanévet csak az a diák kezdheti meg, aki sikeresen túljutott a kisérettségin. Ehhez minden ott szereplő tárgyból el kell érni egy bizonyos minimumszintet, a vizsgát csak abból a tárgyból kell megismételni, amelyből sikertelenül szerepelt a jelölt.

A kisérettségit le lehet tenni a második tanév végén, az azt követő augusztusi pótvizsgán, valamint a következő év júniusában és augusztusában, de a tanulmányi idő megkezdése és a sikeres kisérettségi között legfeljebb négy év telhet el.

Reméljük, hogy a Politechnikum minden tanulója sikeresen túljut ezeken az erőpróbákon, s az elkövetkező tanévre rutinos vizsgázóvá válik!

A Közgazdasági Politechnikum
Pedagógusközössége

Pest, 1992. augusztus 25-én.

Mottó:

Minden nagy gondolkodó buta egy másiknak.

IDÉZETEK, AKARATLAN ARANYKÖPÉSEK A VIZSGADOLGOZATOKBÓL

Művészetismeret:

"A frigyláda egy olyan láda a zsidóknál, amely tele van szörnyűségekkel."
"Mózes, amikor megszületett, anyja egy ideig titkolta, majd mikor már nem lehetett, akkor egy kosárba belerakta.
Ez a kosár a frigyláda."
"Amikor Jézus kísértette az ördögöt, akkor hangzott el az a mondat, hogy nem csak kenyérrel él az ember."

Természetismeret:

"Az állatok elégetik az oxigént."
"A trópusi esőerdők nélkül nem esne eső a Földön."

Kommunikáció:

"Ha úgy vesszük, az öltözékük is normálisabb a RAP-eseknek, mert tele van jópofa rajzzal, aranyköpésekkel, ami feltűnővé teszi az embert, és aki feltűnő akar lenni, azt nem tudja egy ember lehurrogása rabságba vetni, így hát maga a szabadság." -(TESSÉK?! A szerk.)

Foglald mondatba a "kies" szót!:
"Ha kies egy ceruza a fiókból, vegyük fel!"(- Nem semmi, mondhatnám, lees az állam! /A szerk./)

A GÉP INDUL!

POLI-????

- **A Közgazdasági Politechnikum lapja** -
- Felelős szerkesztő: **Jakab Judit** -
- Felelős kiadó: **Horn Gábor** -
- Tördelő szerkesztő: **Csoncsi** -
- Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében (Budapest,1096 Vendel utca 3/b) -
- 220 példányban -